

תפ"ח 39508/02/13 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח-13-02-39508 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני הרכב כב' השופטים:
מ. גלעד [אב"ד]
ר. פוקס
ד. פיש
ה마שימה
נגד
פלוני ע"י ב"כ עוזר סאהר פאר- سنגוריה ציבורית
הנאשם

גזר דין

איסור פרסום

אנו מתיירים פרסום גזר דין למעט כל פרט מזהה על המטלוננת ומשפחתה.

אנו אוסרים פרסום כל פרט מזהה על הנאשם ומשפחהו, כיוון שפרסום פרטיים אלה עלול להביא לזיהוי המטלוננת.

1. ביום 23.12.14 הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן והורשע בביצוע שתי עבירות של מעשים מגונים לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין. הסדר הטיעון לא כלל הסדר לעניין העונש.

2. בכתב האישום המתוקן תואר כי בין הנאשם לבין קטינה ילידת 1999 (להלן: המטלוננת) היו קשרי ידידות. במועד כלשהו בין החודשים דצמבר 2012 - ינואר 2013 הזמין הנאשם את המטלוננת לבקר אצלו, הם הלכו לטייל בשדה שם ישבו במבנה נטוש ונישקו אחד את השני בלחיים.

הנאשם החל לנשך את המטלוננת בפייה ו אמר לה כי ברצונו לקיים עםיה יחסי מיון. המטלוננת סרבה, אז אמר לה הנאשם כי יספר להוריה על הקשר אליו ויביש אותה בישוב.

הנאשם הפישט את המטלוננת, השכיב אותה על הקruk, נשכב מעליה, חיכך את איבר מינו החשוף בפתח איבר מיננה עד הגיעו לפורקן.

ב- 27.1.13 שוחח הנאשם עם המתלוונת בטלפון ואמר לה הגיעו לבתו למחמת בבוקר.

ביום 28.1.13 בבוקר אכן הגיעו המתלוונת לבית הנאשם, הם הילכו לטיל, נכנסו למגינה וישבו שם. בשלב מסוים הנאשם נישק את המתלוונת ואמר לה שהוא מעוניין לקיים עימה יחסי מין וכי אם תסכים, הוריה יסכימו שהם יהיו יחדיו ויתנו לו להתחנן עמה. הנאשם הוסיף שם לא תעשה כן, הוא יספר על הקשר עמו ויגרום לה לבושה.

ה הנאשם הפישט את המתלוונת ולאחר שהיא הייתה עירומה, השכיב אותה, נשכב מעלה ואחר כך לצידה כשהוא מחכך את איבר מינו בפתח איבר מינה עד שהגיע לפורקן.

טענות המדינה לעונש

3. בטיעונה ציינה ב"כ המדינה שה הנאשם היה עצור במהלך שתי תקופות: מיום 1.2.13 עד 13.3.13 והחל מיום 14.1.14 ועד היום. כן צוין שה הנאשם היה בקשר לכך שהיה כבן 21 בעת ביצוע המעשים, אסיר משוחרר, בעוד שהמתלוונת נערה בת מעט פחות מ- 14 שנים, בתחילת גיל ההתבגרות המינית שהגיעו אל הנאשם תחילת מרצתנה אולם, המעשים בוצעו בה למרות שסרבה לקיים יחסי מין עמו.

ב"כ המדינה ביקשה להתעלם מראיות שהגיעו הסניגור בעת הטיעון לעונש ושלא הוגש במהלך שלב ההוכחות. לחילופין, ביחס לעימות שנערך בין הנאשם המתלוונת, נטען שהייתה של המתלוונת בעת העימות עם הנאשם לא היה תגובתה היחידה והוא גם בכטה במהלך העימות ולאחריו. לגבי שייחות הטלפון בין השניים נטען שכן התקיימו במשך התקופה ולא הובאה בפני בית המשפט גירסת המתלוונת באשר לשיחות אלה ועל כן אין להתחשב בהן.

נטען עוד שלא הייתה מחלוקת כי השניים היו בקשר ואף שהמתלוונת התאהבה בנתן, אולם בשים לב לגילה, טענה ב"כ המאשימה, שהוא ניצל אותה לצרכיו המיניים.

נטען עוד שבפני קצינת המבחן היה הנאשם מודע לכך שהמתלוונת התנגדה למשעו. דבר זה מתיישב לדעת ב"כ המאשימה עם הערכת המסוכנות המינית ולא עולה כלל שאליה באשר להסכמה המתלוונת למשעים; ראשית, מפתח גילה הצעיר ושנית, מחמת העובדה שלא הייתה הסכמה בפועל. לגישת המדינה נטען שאין מדובר בעבירה טכנית הנובעת רק בשים לב לגילה של המתלוונת. המדינה הפניה למצאים של הערכת המסוכנות ובין היתר להעדר אמפתיה וקבלת אחריות חלקית בלבד מצד הנאשם.

באשר לתקיר שירות המבחן צוינה העובدة שבתקיר אין המלצה טיפולית אלא צידוד בהטלת ענישה ממשית מציבת גבולות. באשר לטענה שהפער בין התקיר לבין הערכת המסוכנות נבע מכך ששאישה ישבה מול הנאשם בעת הערכת המסוכנות ולא גבר, נטען שיתכן שהפער נבע מהשוני במועד ערכת שני המסוכנים, כאשר התקיר נערך ממועד מאוחר יותר לאחר שהנתן כבר הבין שהערכת המסוכנות לגבי בינוי גבואה, דהיינו - שלילית. הזכור עברו הפלילי של הנאשם (ט/1) והעובדת שהשתחרר מריצוי עונש מאסר בן 15 חודשים ביולי 2011 ונטען שמדובר בניסبة לחומרה. (בהתווך קצר נקבע כי הנאשם ביצע 4 עבירות רכוש וככגיר הורשע כאמור בעבירות של סיכון אדם בנסיבות תחרורה, תקיפת עובד ציבור ונטילת חשמל).

4. נטען שנפגעו ערכיהם מוגנים של שלמות הגוף והנפש של קטינים ושמירה על כבוד האדם, ויש להעביר מסר ברור לנאשם ולציבור כי ילדה-גנירה בת פחות מ- 14 אינה מושआ למעשים מיניים והינה מ"חוץ לתוחום". המדינה ביקשה להתחשב בדברי אביו המתлонנת ולקחת בחשבון את נזקיה ואת הנזק לסובבים אותה, במועד הוריה; נזקים שהינם ברורים ואין דרישים הוכחה.

5. המדינה ביקשה לראות בכל אחת מן העבירות "איורע" נפרד וטענה שמתחם הענישה ההולם נמצא בין 2 - 4 שנות מאסר לכל איורע. אזכור פסיקה בתמיכה לעמדה זו כאשר במסגרת הוטלו עונשי מאסר שבין 3 - 3.5 שנות מאסר בפועל.

טייעוני הנאשם

6. הסניגור הזכיר שכותב האישום המקורי, טרם תיקונו, "יחס לנאשם עבירות חמורות יותר של אינוס בשלושה חודשים שונים. נטען שמתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חדשני מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל. הסניגור לא חלק על חומרתן של עבירות המין וכי יש בהן חומרה יתרה כאשר הן מבוצעות בקטינה, אך הוסיף שנסיבות המקירה אינן שגרתיות ואין מהוות עבירות מין "קלאסיות".

לדברי הסניגור, לא מדובר בנאשם מבוגר שניצל קטינה צעריה על רקע פדופיליה, בשונה מרוב המקרים בהם נדון סעיף 345(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, והובאה פסיקה בתמיכה לעמדה זו.

נטען כי באותו מקרים הוטלו עונשי מאסר שנעו בין 6 חודשים שירותו בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל.

לדעת הסניגור, לטיב מערכת היחסים הרומנטית ההדידית בין הנאשם למחלונת משקל משמעותית שכן ניתן ללמידה ממנה על הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, שכן הנאשם תכנן להתראר עם המחלונת ואף שהמחלונת התקשרה לנאשם פעמים רבות ביום.

ב"כ הנאשם הדגיש כי גם בהערכת המסוכנות לא נאמר שהUBEIROOT בוצעו על רקע סטיה מינית.

ביחס לכך נטען שהנאשם התקשה ליתן אמון במערכות המסוכנות ולא היה מסוגל להיות גלי עמה בהיותה אישת ובקשר זה לא היה מקום לציין לשיליה את העובדה שהנאשם מעולם לא ניהל מערכת יחסים זוגית ארוכת טווח, והוא רק בן 21 בעת ביצוע העבירות ובמגזר הערבי לא נהוג שבני זוג חיים בלבד לחיד לפניה החתונה. נטען שקיים פער בין ממצאי תסקיר שירות המבחן לבין הערכת המסוכנות ויש להעידיף את האמור בתסקיר שירות המבחן מכיוון שהנאשם היה מסוגל להיות גלי עם קצין המבחן שהוא גבר. נטען עוד שהמחלונת הייתה כמעט בת 14 ויש להתחשב בכךון זה לפחות. לשיטת הסניגור, מכיוון שרכיב העדר ההסתכמה "הורד" מכתב האישום, שכן מדובר בעבירה שבוצעה בנסיבות סעיף 345(א)(3), דהיינו, בדגש על גיל הקרבן בלבד, הרי שלו בוצעו המעשים כעבור מספר חדשניים, הם לא היו כלל עבירה.

7. לא תתקשרות תסקיר קרבן ולדעת הסניגור לא הוכח שנגרם נזק למחלונת. הסניגור ביקש להתעלם מדברי האב בעדותו בבית המשפט, מעבר לנזקים הכלליים של קרבן עבירה מין שפורטו בפסקה. הוזכר שמדובר בנאשם צער עמוד 3

ליד 1992, עם נסיבות חיים קשות ומורכבות שהייתה עצור משר תקופות ניכרות במהלך ניהול ההליך.

דין

8. לנאם עבר פלילי, אם כי לא עבר פלילי מכובד, בגין ריצה מסר בפועל בן 15 חודשים. בתסaurus שנערך לגבי תואר שהוא בן 22, רוק, שטרם מעצמו התגורר בבית אמו. נתען על ידו שימושו במצב כלכלי קשה. הוא סיים 8 שנות לימוד ולאורך השנים עבד כפועל בתחום הבניין.

9. שירות המבחן התרשם כי אכן הנאם לוקח אחריות על מעשיו וחווה תהוצה קשה נוכח התנהגותו. עם זאת, תואר חסר אמפתיה כלפי המתлонנת ביחס לעברות. שירות המבחן הצטרכ לעריכת המסוכנות בדבר רמת מסוכנות מינית ביןונית-גבואה. אולם, בניגוד לעמדה שהובעה בהערכת המסוכנות, הנאם לקח אחריות על מעשיו בפני שירות המבחן וטען שהתקשה לשתף את מערכת המסוכנות במעשיו, על רקע העובדה אישא. שירות המבחן סיכם שכיוון מגלה הנאם מודעות רבה יותר לביעיות במעשיו מאשר בעבר וכי ההליך הפלילי המחייב לו את השלכות התנהגוותו על חייו. הנאם שלל מזקקות טיפולית. בסיכוןו של עניין נמנע שירות המבחן מלבו בהמלצת טיפולית והמליץ על ענישה המציבה גבול ברור לתנהגוות.

10. בהערכת המסוכנות שנערכה קודם להליך, נשללה משיכה פדופילית. מעריכת המסוכנות צינה שהנאם גדול בסביבה משפחתית אלימה ולא מוגנת. מעריכת המסוכנות לא התרשמה כי היה שיתוף פעולה מלא עמה (הדבר גם עולה מתוך חלופי הדברים שהיו בין המעריכה לבין הנאם שהובאו בגוף ההערכה). צוין שהנאם מודה בעברות באופן פורמלי בלבד וממעט מואוד אחראותו למעשיו. צוין שהUberites בוצעו על רקע קווישיות אלימים ומיניפולטיבים, אך לא על רקע סטייה מינית. עם זאת, לא נשללה משיכה מינית הבפילה. בסיכון, הוערכה רמת מסוכנות מינית-גבואה.

11. המקרים הבאים אוזכרו על ידי הסניגור בטיעוני: בת"פ (י-מ) 50424-08-10 מדינת ישראל נ' לנג (26.11.2013) הורשע נאם בביצוע מספר עבירות של מעשה מגונה בקטין שטרם מלאו לו 14 שנה בעודו משמש כמורה וזאת ביחס לקטינים תחת השגחתו. הוטלו עליו 6 חודשים מאסר שירות בעבודות שירות. צוין שהעונש הוטל במסגרת הסדר טיעון שנקבע על ידי הצדדים.

בעפ"ג (מרכז) 20433-02-12 שלמה מוסרי נ' מדינת ישראל (29.1.2013) נדון ערעור על גזר דין של בית משפט השלום לפי הורשע נאם במעשה מגונה בקטינה בת 13, חברתה של בתו, ונדון ל-9 חודשים מאסר בפועל הערעור התקבל והופחת העונש ל- 6 חודשים מאסר בפועל. נקבע שם כי העורר שיתוף פעולה עם גורמי טיפול פעלה לטובתו.

בת"פ (ת"א) 19132-02-12 מדינת ישראל נ' מזש (20.10.2013) נאם בן 40 הורשע בשני אישומים של מעשה מגונה בקטינות שטרם מלאו להן 14 שנה, (הקרבות היו בגלי 10 ו- 12.5 שנה), במספר מקרים. הוטלו עליו 12 חודשים מאסר בפועל כאשר נקבע שם שהמעשים בוצעו על רקע נתיה פדופילית.

בת"פ (ת"א) 8493-08-11 מדינת ישראל נ' ניב שני (8.8.2013) הורשע הנאשם במעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנה (בת 10) והוא כבן 40. הנאשם לא נטל אחריות על מעשיו והוטלו עליו 12 חודשים מאסר בפועל.

בת"פ (עכו) 10-04-17885 מדינת ישראל נ' רן אילני (9.4.2014) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של מעשה מגונה במתלון בן 9 (הנ帀ה היה בן 43 ושימש כאחראי על ספריה בישוב קהילתי). נקבע בהערכת המסתכנות שהנ帀ה סובל ממשיכה מינית פדופילית הומוסקסואלית עם רמת מסוכנות גבוהה. לא ניתנה המלצה טיפולית על ידי שירות המבחן והנ帀ה היה בעל הרשות קודמות בעבירות מין כלפי קטינים. הוטלו עליו 15 חודשים מאסר בפועל.

12. המדינה איזכרה פסיקה של פיה הוטלו עונשים חמורים יותר: בע"פ 8384/99 ניר פדייה נ' מדינת ישראל (2.4.2001) הורשע הנאשם בעבירות של חטיפה ומעשה מגונה בנסיבות חמירות ביחס לקטינה בת 13 שנה (הוא היה בן 21 שנה). בערכאה הדינית הוא נדון ל- 3.5 שנות מאסר בפועל. בערעור הופחת העונש ל- 3 שנות מאסר בפועל.

בע"פ 11/7633 ג'ורג' תמיר דניאל נ' מדינת ישראל (20.5.2012) בגין מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 16 שנה ותקופה על מנת לבצע פשע, גזרה הערכאה הדינית 3 שנות מאסר בפועל על הנאשם. הערעור נדחה.

13. אנו סבורים כי יש לראות בשתי העבירות בהן הורשע הנאשם כשני "איורים" שונים בשל ריחוק הזמן ביניהם. הננו קובעים כי מתוך הענישה ההולם בין כל אחד מן האירועים נע בין 18 חודשים לצערו של המתלוננת, הנסיבות החמורות של המעשים המוגנים, דנן הנסיבות לחומרה לצורך קביעת המתחם הינו גילה הצער של המתלוננת, הנסיבות החמורות של המעשים המוגנים, העובדה כי המעשים חזרו על עצמם, התכוון והנזק לקרבן. הנסיבות לחומרה לצורך קביעת העונש המתאים בתוך המתחם הינו העדר ההמלצה בתסקירות המבחן, הערכת המסתכנות המינית הבינו-גבואה, קיומו של עבר פלילי ומאסר בפועל שלא הרתיע. השיקולים העיקריים לחומרה לצורך קביעת העונש המתאים הינם הودאותו של הנאשם בכתב האישום המתוקן אשר בין היתר מבטאת קבלת אחריות, העובדה כי לא קיים פער גילאים גדול מאוד בין הנאשם לבין המתלוננת, נסיבות חייו של הנאשם, אהבותו אליה ורצונו בעבר להנשא לה.

14. אף שקבענו כי מדובר בשני איורים, הרי על פי סעיף 40.ג(ב), יש לקבוע עונש מתאים אחד כולל, בשל כך שמדובר בנסיבות דומות ו"משתתפים" זחים. מתוך העונש ההולם נקבע על פי פסק דין שפורטו לעיל - גם שמדובר בפסק דין שבחלקם רכיב הענישה האינדיידואלי בכלל בו - וכן בנסיבות ביצוע העבירה כפי שעולות מעובדות כתוב האישום ובהתחשב בגללה של המתלוננת.

נדגיש את העובדה כי מדובר בדף מעשים שחזר על עצמו בשני איורים שונים, ואת העובדה שאין בפנינו מעשה מינוורי של נגיעה בודדת אלא מעשה מינו בעל אופי חמור וקרוב לקיום יחס מיון מלאים. ודוק, בשני האירועים מצא הנאשם להפשיט את המתלוננת ולקיים עימה יחסיים חלקים עת רכן עליה או נשכב לצדיה כשהוא מחקרים את איבר מינו החשוב בפתח איבר מינה החשוב עד הגיעו לפורקן.

הדברים מתקבלים משנה תוקף נוכח הערך החברתי שנפגע ביצוע עבירות המין בקטינים, שענינו בפגיעה בבטחונם, בוגרים, בשלמות נפשם של הקורבנות המצויים בגיל צער ושבירוי, ופגיעה בערכיו מוסר בסיסיים.

לכל אלה יש לצרף את התנהגו של הנאשם בין ביצירת ציפיות שאין מן העניין אצל נערה כה צעירה ובין ביצירת לחץ, מועקה וboneה בגילו הקשר ביניהם בקרב משפחתה ובסביבת מגורייה במגזר היהודי בו היא חיה, אם לא תיענה לו.

את נסינו של הנאשם ליחס למתרוננת שיתוף פעולה עימו אנו דוחים, נוכח גילה הצער וחוסר בשלותה. המתרוננת הובלה ע"י בוגר ממנה למעמד שלא מתאים לגילה בשתי הנסיבות שונות, תוך שהוא מאים לספר על הקשר למשפחתה ולהפיץ את השמואה אודותיה ביישוב בו היא חיה. אף שרכיב חוסר הסכמה נעדר מן העבירות בהן הורשע הנאשם, הרי כאשר הקורבן הינו מתחת לגיל 14 הסכמה כלל לא דרישה יתרה מכך, עולה מעובדות כתוב האישום כי המתרוננת סירבה לקיום יחסי מין ואף התנגדה, כפי שגם הודה הנאשם בפני ק. המבחן, ולמעשה היא נכנע רק בשל אiomiy הוגש שפורטו בכתב האישום, זהה גורם לחומרה.

סעיף 40ד. לחוק העונשין אפשר לבית המשפט לשקל במועד גזירת העונש שיקולי שיקום, כשבמקרים מסוימים ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא. דא עקא, שבפנינו לא נתען כי הנאשם מצוי בהליך שיקום ועל פי הتفسיר, הנאשם לא בשל לאופק שיקומי, עת הומלץ על ענישה המציבה גבולות ברורים.

בקביעת העונש לבית המשפט הסמכות להחמיר ואף לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר יש חשש ממשי שה הנאשם ישוב ויבצע עבירות וכי ענישה מחמירה דרשו כדי להגן על שלום הציבור.

בעניינו, למרות שלל פי העריכת המסוכנות לנאים נקבעה רמת מסוכנות ביןונית-גבואה, לא ראיינו בכר סיבה לחרוג ממתחם, בעיקר נוכח האמור בתفسיר שברובו פועל לטובתו.

ה הנאשם צער ודומה כי גם אם לא מגלה אמפתיה לקורבן, כעולה מהتفسיר, מתחילה הוא להפנים את הפסול שבמעשיו ועל כן, בהעדר הרשות קודמות מכבדות כלל, ובתחום עבירות המין בפרט, יש לקוות כי במסגרת העונש שנתייל, ישכיל הנאשם להפנים את ההשלכות של מעשיו ואולי אף יפנה להליך שיקום בין כותלי הכלא.

קביעת העונש המתאים בתחום מתחם העונש ההולם;

לצורך קביעת העונש המתאים בתחום מתחם העונש ההולם נתחשב בהודאותו של הנאשם, לפני עדות המתרוננת, ובכר שיחסר מהמתרוננת את הקושי, הסבל והמעקה הכרוכים בכך עדות בבית המשפט, וכן נתחשב בעובדה כי בהודאותו חסר זמן שיפוטי יקר.

בנוסף נתחשב לקולא בגילו של הנאשם ונסיבות חייו הקשות כפי שפורטו בתفسיר.

לחומרה נתחשב בעובדה שה הנאשם אינו מגלה אמפתיה כלפי המתרוננת, מגלה עיוותי חשיבה בדבר התנהלותה למרות גילה הצער והעובדת כי חרף העדר הרשות קודמות, למרות גילו הצער, כבר ריצה עונש מאסר, שלא היה בו כדי להרטיתו מביצוען של עבירות נוספות.

ראוי גם להתחשב בתחום מתחם הענישה בשיקולי הרעתה היחיד והרבים במיוחד כشنשמעת מפי הנאשם הטעונה השגiosa לפיה סבר שהמתלוננת שגילה פחותה מגיל 14 מסוגלת להסבירו למשעו ולתרום לקשר עימו, קשר שהביא לביצוע של עבירות מין חמורות מלפנים.

עונש שיקבע, על כן, ראוי שייהווה מסר לנאים ולאחרים שכמותו לבב יעברו עבירות מין כלפי נערות צעירות ורכות בשנים שגילן נופל מגיל 14 שנה, מכל טעם שהוא.

בטרם סיום אמר כי נתנו דעתנו לכך שבгин כל אחת מן העבירות קבע המחוקק בסעיף 355 לחוק העונשין כי העונש לא יפחית מרבע העונש המירבי שהינו 7 שנות מאסר בגין כל אחת מן העבירות - אלא אם קיימים "...טעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונש", אם כי, העונש לא חייב להיות כולל מאסר בפועל.

15. על יסוד האמור לעיל הננו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:
 1. 3 שנות מאסר בפועל. מתקופה זו יש לנכונות תקופות המעצר כדלקמן: 1.2.13 - 13.3.13 ו- 4.1.14 עד היום.
 2. 18 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו והתנאי שלא יעבור כל עבירה מין מסווג פשוט.
 3. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו לבב יעביר עבירה מין מסווג עונן או עבירה של איזומים.
 4. פיצוי למתלוננת (באמצעות הוריה) בסך 20,000 ₪, סכום אשר יופקד בקופה בית המשפט עד 1.1.15 ויועבר לממתלוננת על פי פרטיו חשבון שיעבירו ע"י ב"כ המאשימה.

הפיצוי למתלוננת נקבע על ידינו כפועל יוצא מהמעשים בהם הודה הנאשם והשפעתם על המתלוננת, וככל שהנדקים בפועל עולמים על האמור, שמורה למתלוננת הזכות להגיש תביעה בהליך אזרחי.

אנו ממליצים בפני שב"ס לשלב את הנאשם בטיפול "יעודי המתאים לו, אם יחפוץ בכך וימצא מתאים לכך, על פי נוהלי שב"ס.

על המזיכיות להעביר לשב"ס העתק מתקיר שירות המבחן והערכת המסוכנות.

ניתן היום, י"א تموز תשע"ד, 09 יולי 2014, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

ד. פוקס, שופט

ר. פוקס, שופטת

מ. גלעד, שופט
[אב"ד]

קלדנית: ליאת פ.